

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัจจุบัน

ล้วนจึงเป็นผล ไม้ชนิดหนึ่งที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศไทย เป็นผลไม้ที่มีราคาค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับผลไม้ชนิดอื่น ๆ แต่มีรสมชาติเป็นที่ถูกใจของผู้บริโภคทั้งภายในประเทศไทย และต่างประเทศ ในปัจจุบัน ประเทศไทยส่งผลลัพธ์ไปจำหน่ายยังประเทศใกล้เคียง เช่น ยังคงมาเลเซีย สิงคโปร์ ฯลฯ เป็นจำนวนมาก ซึ่งสามารถทำรายได้เข้าประเทศไทยสิบล้านบาทขึ้นเป็นผลิตต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยโดยส่วนรวม ในปัจจุบันตลาดล้วนจึงในต่างประเทศได้ขยายไปถึงยุโรป โดยส่งออกทั้งในรูปของล้วนจีส์ดและล้วนจีกระป่อง และมีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นทุก ๆ ปี จากสถิติการส่งออกผลไม้ของไทยปี 2528-2532 มีปริมาณและมูลค่าส่งออกดังนี้ (ตารางที่ 1-1)

ตารางที่ 1-1 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกล้วนจีของไทย

ปริมาณ : เมตริกตัน

มูลค่า : ล้านบาท

ปี	ล้วนจีสด		ล้วนจีกระป่อง	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
2528	184	6.5	3	0.2
2529	428	12.0	38	1.0
2530	1,460	34.2	474	15.7
2531	776	17.4	1,546	51.1
2532	744	18.5	5,879	186.8

ที่มา : กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์

จังหวัดที่มีการปลูกลันจ์มากคือ จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ สุกรสลงคราม และพะเยา โดยเกษตรกรในแต่ละจังหวัดตั้งกล่าวจะต้องรู้จักเลือกพันธุ์ลันจ์ให้เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศของท้องถิ่น ๆ ลันจ์ที่ปลูกในประเทศไทยสามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ ลันจ์ที่ต้องการความหนาวเย็นน้อยในการกระตุนให้ออกดอก ลันจ์กลุ่มนี้นิยมปลูกในภาคตะวันตก คือ จังหวัดสุกรสลงคราม เช่น พันธุ์ค้อม พันธุ์กระโอลิกใบยา เป็นต้น อีกลุ่มนึงเป็นลันจ์ที่ต้องการอากาศหนาวเย็นนานในการกระตุนให้ออกดอก ชื่นนิยมปลูกในภาคเหนือ เช่น พันธุ์ยังฮวย พันธุ์โอเขียว พันธุ์กิมเจิง หรือพันธุ์จักรพรรดิ เป็นต้น

ลันจ์พันธุ์ยังฮวยเป็นพันธุ์ที่นิยมปลูกกันมากที่สุดในภาคเหนือ ส่วนพันธุ์ค้อมเป็นพันธุ์ที่ปลูกมากที่สุดในภาคตะวันตก ลันจ์ทั้ง 2 พันธุ์ มีลักษณะทางพันธุกรรมแตกต่างกัน และให้ผลผลิตในเวลาต่างกันด้วย ดังนั้นจึงทำการศึกษาถึงกรรมวิธีในการปลูก ต้นทุน และผลตอบแทนจากการปลูก ลันจ์ทั้งพันธุ์ยังฮวยและพันธุ์ค้อม เพื่อจะได้ทราบว่าการปลูกและการดูแลรักษาลันจ์แต่ละพันธุ์ควรจะเป็นอย่างไร ส่วนประกอบของต้นทุนมีอย่างไรและแตกต่างกันอย่างไรบ้าง ตลอดจนถึงสิ่งต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงต้นทุน ข้อมูลจากการศึกษาจะเน้นประโยชน์ต่อส่วนราชการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในอันที่จะเป็นข้อมูลเพิ่มเติมในการส่งเสริมการปลูกลันจ์ต่อไป และผลการวิจัยนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อเกษตรกร ผู้ลงทุน และผู้สนใจทั่วไปอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. ศึกษาถึงขั้นตอนและวิธีการปลูกลันจ์ การบำรุงรักษา การป้องกันและการกำจัดศัตรูพืช ตลอดจนวิธีการเก็บเกี่ยวลันจ์ทั้งพันธุ์ยังฮวยและพันธุ์ค้อม
2. ศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจากการทำสวนลันจ์พันธุ์ยังฮวยและพันธุ์ค้อม
3. ศึกษาเบรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนจากการทำสวนลันจ์ระหว่างสวนขนาดเล็ก (5-15 ไร่) และสวนขนาดกลาง (16-50 ไร่)
4. ศึกษาปัญหาและอุปสรรครวมถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการปลูกลันจ์ พร้อมทั้งเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาในการทำสวนลันจ์

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาด้านทุนและผลตอบแทนของการทำสวนลันจี เป็นการศึกษาข้อมูลตั้งแต่การเตรียมการเพาะปลูก การเพาะปลูก การบำรุงรักษา การเก็บผลและการนำผลผลิตออกจำหน่าย โดยกำหนดขอบเขตการศึกษาดังนี้

1. คำว่า "ลันจี" หมายถึง ลันจีที่เป็นผลไม้สด เท่านั้น
2. คำว่า "ผลตอบแทน" หมายถึง อัตราผลตอบแทนที่เกษตรกรจะได้รับจากการทำสวนลันจี
3. พันธุ์ลันจีที่ทำการศึกษานี้ ศึกษาเฉพาะลันจีพันธุ์ยังช่วงปลูกในภาคเหนือ และลันจีพันธุ์ค่อนช่วงปลูกในภาคตะวันตกเท่านั้น
4. ศึกษาและเก็บข้อมูลการทำสวนลันจี ในจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย และสมุทรสงคราม เนื่องจากเป็นแหล่งที่มีการปลูกลันจีพันธุ์ยังช่วงและพันธุ์ค่อนที่มีพื้นที่ปลูก และผลผลิตมากที่สุดในประเทศไทย
5. ทำการศึกษาสวนลันจีที่มีอายุตั้งแต่ 1-15 ปี
6. ศึกษาเฉพาะเกษตรกรที่มีลักษณะการปลูกลันจีพันธุ์ยังช่วง และพันธุ์ค่อนใช้การค้าเท่านั้นคือเป็นสวนที่มีพื้นที่ในการเพาะปลูกตั้งแต่ 5 ไร่ขึ้นไป โดยแบ่งเป็นขนาดเล็ก (5-15 ไร่) และขนาดกลาง (16-50 ไร่)
7. ศึกษาข้อมูลของปีการเพาะปลูก 2532/2533
8. วิธีการเลือกตัวอย่าง กำหนดขนาดของตัวอย่างไว้ 30 % ตั้งนี้จึงเลือกตัวอย่างเกษตรกรที่ทำการทำสวนลันจีพันธุ์ยังช่วง ขนาดเนื้อที่เพาะปลูก 5-15 ไร่ จำนวน 22 ราย จากจำนวนประชากรทั้งหมด 72 ราย และขนาด 16-50 ไร่ จำนวน 16 ราย จากจำนวนประชากรทั้งหมด 84 ราย (จำนวนประชากร ได้มาจากรายงานโครงการข้อมูลข่าวสารเพื่อการส่งออกปีการเพาะปลูก 2531/2532) โดยเลือกตัวอย่างกระจายตามอายุเพาะปลูกตั้งแต่อายุ 1 ปี ถึง 15 ปี และกำหนดให้มีจำนวนสวนตัวอย่างเท่ากัน 1 สวนเป็นอย่างน้อยสำหรับแต่ละอายุการเพาะปลูก

ห้องจำกัดในการศึกษา

1. จากการสำรวจพบว่าพื้นที่เพาะปลูกลันจีพันธุ์ยังหายที่มีขนาดส่วนมากกว่า 50 ไร่ มีเนียง 11 สวนเท่านั้น จัดเป็นการปลูกลันจีพันธุ์ยังหายเชิงการค้าที่มีขนาดใหญ่และมีขนาดพื้นที่ของแต่ละสวนแตกต่างกันมาก จึงไม่นิ่มมาศึกษาในที่นี้ด้วย

2. พื้นที่เพาะปลูกลันจีพันธุ์ค่อนข้างที่มีขนาดส่วนมากกว่า 15 ไร่ ก็มีจำนวนน้อย เช่นเดียวกันกับลันจีพันธุ์ยังหายที่มีขนาดส่วนมากกว่า 50 ไร่ จึงไม่นิ่มมาศึกษาในที่นี้เช่นกัน

3. ข้อมูลต้นทุนและปริมาณผลผลิตในแต่ละปี ได้มาจากประมวลการของเกษตรกร ถูกเลือกเป็นตัวอย่างในแต่ละอายุของการเพาะปลูก ทั้งเกษตรกรที่มีสวนลันจีพันธุ์เดียว กัน และหลายขนาดอายุ โดยเกษตรกรที่มีลันจีพันธุ์หลายขนาดอายุจะต้องประมวลการต้นทุนต่างๆ สำหรับลันจีพันธุ์ต่างๆ กันต่อ 1 ไร่ ว่าควรเป็นเท่าไร ซึ่งลันจีพันธุ์ต่างๆ กัน ต้นทุนต่างกันเช่นเดียวกัน ก็ เกษตรกรจะแยกได้

ห้องสมมติฐาน

1. ต้นทุนและอัตราผลตอบแทนจากการปลูกลันจีพันธุ์ยังหายสำหรับสวนขนาดเล็ก และขนาดกลางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

2. ต้นทุนและอัตราผลตอบแทนจากการปลูกลันจีพันธุ์ยังหายและพันธุ์ค่อนข้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

วิธีการศึกษา

1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ จากแหล่งข้อมูลตั้งนี้

1.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เก็บรวบรวมข้อมูล ได้จากการสำรวจ โดยการออกแบบการสอบถาม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสัมภาษณ์เกษตรกรที่ทำสวนลันจี รวมทั้ง การสัมภาษณ์ข้อมูลอื่นๆ ที่ เป็นประโยชน์ในการคำนวณต้นทุนและผลตอบแทนจากการทำสวนลันจีจากเจ้าหน้าที่ในหน่วยราชการและบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.2 ข้อมูลที่มีอยู่แล้ว (Secondary Data) เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและหนังสือเผยแพร่ต่างๆ เกี่ยวกับลักษณะพื้นที่ชุมชนที่มีชื่อเสียงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เช่น สถานบันทีวิจัยพืชสวน กรมวิชาการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร สภาวิจัยแห่งชาติ กรมศุลกากร และสำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย และจังหวัดสมุทรสงคราม เป็นต้น ซึ่งเป็นการรวบรวมข้อมูลขึ้นต้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสุมตัวอย่าง และการสร้างแบบสอบถาม รวมถึงใช้เป็นแนวทางในการเตรียมการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคสนามต่อไป

2. สรุปผลข้อมูลที่ได้จากการออกแบบแบบสอบถาม และวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทน จากการทำสวนลักษณะที่เกษตรกรได้รับจากการทำสวนลักษณะ

3. วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ เพื่อเสนอแนวทางในการแก้ไข

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

1. เกษตรกรหรือผู้ลงทุน จะได้ทราบถึงต้นทุนการปลูกและผลตอบแทนที่จะได้รับอย่างถูกต้อง ตลอดจนทราบถึงข้อบกพร่องหรืออุปสรรคในการปลูกลักษณะพื้นที่ชุมชนที่มีชื่อเสียง

2. สถานที่ต่างๆ ของทางราชการสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงพื้นที่ลักษณะที่ให้เหมาะสมกับแหล่งปลูก เพื่อแนะนำหรือส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกและพัฒนาการปลูกลักษณะที่ให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

3. ผู้ที่สนใจโดยทั่วไป หรือผู้ลงทุนจะได้รับความรู้เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค ภาระตลาด ต้นทุน และผลตอบแทนจากการลงทุน และช่องทางการจำหน่ายลักษณะพื้นที่ชุมชนที่มีชื่อเสียง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจลงทุน

4. เป็นเอกสารทางวิชาการที่ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาต่อไป